

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Személy

398.332.3

1959

Szabó József

Szerző:

Magyar Nemzet

Szőlőlopás és „egyéb hagyományos dolgok” Az óbudai szüreti héten

1959. okt. 4.

Ezek az óbudaiak!... Városrendezési gondjaik, művelődési otthonépítés és mindenféle szép terv megvalósítása mellett még szüreti hetet is rendeznek.

Nagy falragasz kiabáló piros betűit olvassátok mellettem a Korvin Ottó utcában egy öreg bácsi, akinek véletlenül akadt dolga a nagy SZTK-ban és Pestről zónázott át ide, az öreg városrészbe. Látom, inkább beszélgető társat keres, hogy elmondhassa, kicsoda a szüreti élmenyei voltak hajdanán, amikor pajtásaival a Józsefvárosból gyalogolt át az akkor még szűk Margit-hídon ide, a földszintes házakkal teli városnegyedbe. És ámultak, bámultak a girbe-gurba utcákban csinnadrattával vonuló szüreti meneten, piros bort ittak az apró udvarokon leánderek és körtefák árnyékában... Vajon ez a mostani szüreti multság, amire nem is egy vasárnapot, hanem a plakát szerint egész hetet szántak a rendezők, a Hazafias Népfőnt III. kerületi bizottsága, az óbudai tanács, a termelészövetkezetek és a föld- és szőlőművelő parasztok — milyen lesz?! Idézi-e hangulatát a hamisítatlan óbudai szüreteknek, amelyeknek legendás híre úgy átkelt a Dunán, hogy onnét túlról vendégek százal zarándokoltak ide októberi vasárnapokon.

Megvárom az öregembert, míg elintézik az ügyét az SZTK-ban. Aztán együtt megyünk el a Tanuló utca 1-es számú kiállítási helyiségbe, mely azóta úgyszólván állandó kiállító helye művészeknek, könyvbemutatóknak, amióta a vén Óbuda lakóinak igénye oly örvedetesen megnőtt, és már alig férnek el az emberek egy-egy színű előadásán, vagy multságán az egykori Bródi-kávéházból és »összes termeiből« nagyobbított Dugovics Títusz téri József Attila művelődési otthonban.

Almafürtök, szőlőkoszorúk

Útitársam, régi óbudai szüretetek és multságok tanúja, bizony, formálisan is kalapot emel a látvány előtt. A kerületi vendéglátóipar és a Közért cukrászati és csemegeáru kiállítással lepte meg a szüreti hét közönségét. A termelészövetkezetek, mint amilyen a csillaghegyi és a békásme gyeri, a Filatori gáti, no meg az egyéni gyümölcskertészek csendéletre kívánczó almát, szőlőt, öklömnyi kék szilvát és őszi ringlót, sárgahúsú őszi-barackot állítottak ki.

Óbudán valóban múltja van a gyümölcs- és szőlőtermesztésnek. Izléselesen rajzolt magyar-rázó szövegek mesélik el a ma emberének, a fiatal óbudaiaknak, hogy a kétszáz év előtti gyümölcstermesztést ma az egy-kétéves termelészövetkezetek már tudományos alapon folytatják. Elhozta verpiros Jonathán-almáját és aranyranettjét Békásme gyeri, Aranyhegy, a Csücs- és Hármashatárhegy, a Remetehegy sok-sok gyümölcskertésze. S mindjárt árusítanak is, így nemcsak szemnek ingere a telegyümölcsös és szőlős kosár Csemege szőlőfajták, az újabb telepítések gyönyörű termése gazdag fürtök függének kínálkozóan a rudakon, vagy csalógatnak a gondosan megrakott ládákhöz. Mézes, ezerjű, hárslevelű, minden megterem a kies Óbudán, a mosolygó lanakon, melyek már rőt színben tündökölnék az októberi napfényben.

Szinte naponta friss árut hoznak a kiállításra, mert estére mindig elfogy. De a sztar mégis az az óriási szőlőkoszorú, amelynek egy-egy fürtjéért majd a vasárnapi szüreti multságon borsos árat fog fizetni egy-egy vállalkozó szellemű szőlőtolvaj.

Készülődnek is már nagybarerre a pazar multságra, melyet a népfőnt tavalyelőtt újított fel a hagyományok szellemében. Vasalják már a borjuszájú ingeket, keményítik a lányok a ládafiákból — no meg a ruhakölcsönzőkből — előkeresett hamisítatlan szüreti kosztümök pruszlikjait szoknyáit. Amennyi fogatol

csak találtak a termelészövetkezetekben és a hegyoldali házak táján, az most mind felvonul az óbudai szüreten. A menet a Szel utca nagy piactól indul és az öreg utcákon át a Dugovics Títusz térre vonul. Krúdy Gyula egykori lakóháza előtt állapodnak meg, s onnét vonulnak be a kultúrotthonba, hogy megünnepeljék az idei szüretet. A Mészner, Nebenfürher, Flessler, Schlosszer, Thaller és más ős óbudai családokban már átböngésztek a régi kalendáriumok feljegyzéseit az óbudai szüretokről és multságokról, minden — metetkés állapotban van.

Sramlimatiné, divatbemutató

Eddig már lezajlott az előjáték. Nagy sikere volt a sramlimatinének a hajógyári kultúrteremben. Bécsi dalokkal, érzelmes budai románcokkal kedveskedett öregek-

nek és fiataloknak Neubrandt Ferenc és Leimetter Lajos, meg Hercz Vili és Beck Lajos. Boross József és népi zenekara viszont meghívott operaénekesnőket és dalénekeseket kísért. Sokan voltak a nyugdíjasok találkozóján is, mely a Népfőnt-klubban folyt le, természetesen kadarka mellett. Jókaitól kölcsönözték az est

címét: *Öreg ember, nem vén ember*. Bizony, még táncrea is perdültek nagyanyák és nagyapák, akik másnap a Vöröskereszt egészségügyi dolgozóinak tiszteletére rendezett estélyen is ott voltak. *Fáradhatatlanok ezek az öreg óbudaiak*. De hát egyszer van egy évben szüret... Azok az alacsony házak bizony szinte elvesznek már az Árpád-híd gyönyörű feljárójának tövében. Előbb-utóbb le kell őket bontani. A Szőlőkert utca is kivénült már, megtette a magáét. És ha a föld- és szőlőművelők így haladnak a korrall, hogy már kiállításokat is rendeznek, nem maradhat el mögöttük az óbudai »belváros«; a Vörösvári út környéke, meg a többiek. De most szüret van — *vigadjunk*. És Óbudán valóban vidám hangulatban folyik a szüreti hét. Illik is ez a kép, a tereken szorgalmatoskodó körhintákkal és alkalmi cirkusszal ehhez a városnegyedhez. A Belvárosban sehogyan sem tudnánk elképzelni szüreti felvonulást, vagy szőlőlopással és licitálással tarkított őszi bált. Óbudán ez hagyomány, immár kétszázötven éve. S nemcsak óbudaiak, pestiek is jól mulatnak ilyenkor.

Szabó József